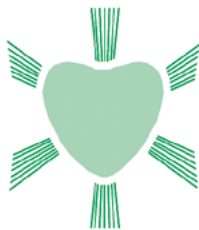

SRDÍČKO

ročník XIX.
27. 9. 2015 **4**

JAK NA HORSKÉ DRÁZE...

Také se vám zdá, že ještě jedno neskončilo a je tu další? Začátek nového školního roku je ovšem vždy tak trochu bláznivý. Což asi můžeme říci o každé části roku. Tak vás tedy zdravím v novém čase, který je nám dán, abychom ho využili ke chvále a slávě...

Jedním podařeným využitím času se bezpochyby stala naše pouť do Hájku. Děkuji všem odvážlivcům, kteří přijeli do Hájku autem i autobusy, které byly téměř naplněny. Na farní radě se rozhodlo, že příští rok jedeme zase. Termín bude dostatečně v předstihu znám. Někdo navrhl, že by tam mohl přijet cimbál. Rekl jsem: „Klidně dva.“

Dalším podařeným využitím času byla oslava jubilea br. Daniela. Až pozdě jsem si uvědomil, že jsem chtěl pozvat více přátel, ale nějak mi to nedocvaklo. Tím se omlouvám všem, které to třeba mrzí.

Společné okamžiky, které jsme společně na začátku září prožili, jsou darem a máme svému Dárci za co děkovat. Věřím, že se ke mně přidáte, když řeknu, že to byla krásná zkušenost, kdy jsme každý svým dílem přispěli k jejich uskutečnění.

Máme čas vinobraní a hodů v kdekteré dědině. Díky všem, kteří se nebojí udělat

něco pro společné pohodové a radostné setkání. Těším se na krojované. Pozor na únosnou míru nápoje bohů, ať vás druhý den nebolí hlava.

Je dobré, když lidé sdílejí společné zážitky. Více to stmeluje a to je moje přání vašim rodinám, abyste měli mnoho společných, pěkných prožitků a vaše vztahy byly pevné. Škola, práce i jiné povinnosti nás častokrát rozdělují, ale je důležité udělat, co je možné, aby se člověk mohl těšit do bezpečí domova.

Odložme litanie výčitek a seznam ublíženosti, to nikam nevede. Prosme Ducha sv. ať nás posílí a dovedeme doma společně komunikovat v důvěře a lásce, beze strachu s kapkou tolerance. Čas burčáku přenechme vinné révě a našim vztahům dopřejme již zrání.

Školákům přeji, aby měli z učení pokud možno radost, nevzdávali učení a měli kolem sebe učitele a přátele, kteří jim pomohou.

Program akcí na příští rok naleznete již teď na farních stránkách farnost-husovice.cz

Ať žije ta jižní Morava.

Žehná Vám

br. Filip, OFM

DNY VÍRY

Asi měsíc před konáním Dnů víry mě místní pan farář poprosil, jestli bych se v jejich rámci nezúčastnila návštěv v domově pro seniory. Trochu jsem žasla, protože v tomto ohledu nemám vůbec žádné zkušenosti, nepočítám-li staroušky ve vlastní rodině a nejbližším okolí, jenže tak to máme víceméně všichni.

Přes velké váhání jsem se rozhodla souhlasit, především díky svému přesvědčení, že náš pan farář má s Duchem svatým přímější a intenzivnější kontakt než já a tudíž ví, co činí. S postupem času ve mně narůstaly obavy a hlavou mi kolovaly obrazy všemožných trapasů a nepříjemností, které tam na mě čekají. Řekla jsem si, že nemohu nabídnout nic víc než svou prostou existenci a zbytek prostě není na mně.

Tak přišel den D a před Domovem pro seniory jsem našla řeholního bratra ve františkánském hábitu a několik dalších ochotných lidí s modrošedými plackami Dnů víry na hrudi. Bylo nás devět a rozdělili jsme se po dvou, jen já coby totální nováček jsem vytvořila trojici s jednou paní a bratrem františkánem. Sestřičky na nás byly vlídné a ochotně nás směřovaly k pokojům. Stres ze mě brzy spadl. Někteří lidé nás odmítli už ve dveřích a někteří nás laskavě zvali dál. Klid a přijetí, které vyzařovaly z bratra františkána, působily na naše hostitele jako balzám, zbavovaly strachu před neznámými lidmi („Co tady vlastně chtějí?“) a otevíraly cestu.

Před námi se odvíjely příběhy a životní osudy vrásčitých tváří na lůžkách. Ani jsme se nemuseli moc ptát, naši hostitelé

chtěli povídat a sdílet svou cestu životem. Nepovídalo se vlastně o víře jako takové, spíš o životě a jeho hodnotách, dost často se slova jako Bůh a víra vyloupala jakoby sama od sebe. Nikdo, ani ti, co se označovali striktně jako nevěřící, neodmítli, když jsme se ptali, zda-li se smíme s nimi či za ně pomodlit. Velmi obohacující byl pro mě pohled bratra františkána na toto životní údobí jako na očistnou fázi přijetí sebe sama a svého života. I jeho povídání o přístupu k lidem, kteří v sobě roky nosí viny a mají pocit, že už je na všechno pozdě, kteří se bojí po tolika letech smířit s lidmi i Bohem, protože by se něco zásadního změnilo. Oni už nechtějí změnu, bojí se jí.

Nejveselejší zážitek nám nachystala odbojná stařenka téměř 90-tiletá, která však přesně věděla, jak to v životě chodí. Sebe deklarovala jednoznačně jako těžce nevěřícího člověka, ale velice laskavě nás vítala. Povídala, povídala a nabídla nám i své životní krédo, kterým se celý život řídí. Bylo velmi těžké se nezačít smát, protože její vnitřní zákony byly jinými slovy řečenná polovina Desatera. Ale i tato naprosto nevěřící paní ráda souhlasila, abychom se za ni pomodlili.

Nejsilnější zážitek na nás čekal v pokoji, od něhož nás sestřička zrazovala, protože klientka už moc nevnímá. „Nevadí, ale spoň se za paní pomodlíme.“ Na lůžku uprostřed pokrývek prázdný pohled vyhaslých očí, bílé vlasy kolem pohublých tváří a kostnatá ruka na pokrývce. Bratr františkán se pokouší jednoduchými otáz-

kami navázat minimální kontakt. Marně. Oči po nás tiše kloužou. Bratr františkán se začíná nahlas láskyplně modlit. Drobná postava pod pokrývkou se „rozhovoří“ – ale jsou to jen nesrozumitelné zvuky, žádné slovo, žádný smysl, nejvíc to připomíná krákorání. Bratr františkán se modlí nahlas dál, paní vedle mě se zabrala do tiché modlitby v jazycích, mlčky stojím a snažím se vnitřně přidat a nerušit, protože mi myšlenky běhají k mým starouškům a k našemu poslednímu loučení. A najednou, když bratr františkán nahlas prosí, aby Ježíš vzal paní do své náruče a konejšivě ji přenesl do nebeského království, z nesrozumitelného krákorání vyplují zcela jasně slova „To On dělá pořád“ a dál se tiše line krákorání. Strnu a zapomínám dýchat. Oba moji kolegové jsou ponořeni do modlitby. Když skončí, bratr františkán se sklání k drobné postavice na lůžku a žehná jí. Tvář s bílými vlasy se k němu otočí a odmění ho tak krásným, milým, dobrotivým a hlavně vědoucím úsměvem, že si ho snad paní už půjčila od andělů. Sledujeme to s velkým rozechvěním. Jdu se také rozloučit. Jako tenkrát s babičkou, je to tak podobné. Jenže babička už byla pod opiáty a její oči mi unikaly do spánku. Netroufám si na po-

žehnutí, jen cosi šeptám a hladím kostnatou ruku na pokrývce. Ale bělovlasá tvář si mě také najde a vykouzlí pro mě něžný láskyplný úsměv a do široka rozzářené šťastné oči. Odcházíme, jen já, než dovrů dveře, hledám ještě pohledem. Ale na lůžku hledí už jen vyhaslé oči. Zdá se mi, že na moje soukromé šťouravé otázky, co se děje s duší, když mozek přestává pracovat, se mi dostalo jasné odpovědi.

Když nastal čas, abychom nechali naše hostitele odpočívat, scházíme se dole. Jenže jsme sami, ostatní skupinky nechtějí jejich staroušci pustit. Chci domů, abych mohla to všechno, co ve mně plave, popsat do slov a podělit se. Ale bratr františkán mě jen tak nepustí. Ještě modlitba a požehnutí.

Trapasy ani nepříjemnosti se prostě nekonaly. Bylo to něžně lidské, bolavé i radostné, bohatství života vměstnané do pár chvil. Váhám, jestli strávený čas byl darem pro mě nebo darovaný někomu jinému. Vždyť jsem jen plula na vlnách, které vytvořil někdo jiný.

Ale nakonec zjistím, že odpověď slyšet nepotřebuji...

Zveřejněno se svolením autorky. Redakčně upraveno.

B.P.

KDE JE TVŮJ POKLAD

Tábor rodin byl skoro u konce. Na neděli zbyla v tábořišti jen hrstka statečných a tak jsme se rozhodli, že se na nedělní mši nebudeme střídat, ale že necháme tábor pár hodin bez obyvatel a pojedeme všichni dohromady do Červené Lhoty na

devátou. Doklady, peníze, klíče a podobné cennosti vezmeme do auta. Něco zamkneme v táborové kuchyni. A zbytek věcí zůstane pár hodin bez dozoru.

V neděli ráno jsem na louce mezi stany řešila, co by mi vadilo, kdyby se ztratilo,

a co tedy půjde pod zámek. Ručně psané zpěvníky z dětství? Ultra teplý spacák, dárek od manžela? Synova zánovní krosna? Omodlený breviář?

A mezi tím vším pobíháním a nekli-dem jako by mi svatý Pavel připomněl: ... Neboť, kde je tvůj poklad, tam je i tvoje srdce. Rázem se z otázky úschovy věci stala otázka, co je tím mým pokladem, kde a u čeho (a u koho) je moje srdce. Ani mne nepřekvapilo, když se o hodinu později v evangeliu té neděle Ježíš ptal Petra (a každého z nás): Za koho lidé

pokládají Syna člověka? A za koho mne pokládáte vy?

Tato otázka v sobě skrývá touhu Ježíšova srdce. Jako by se nás ptal: Kým jsem pro tebe? Jsem tvým „pokladem“? Věříš v moji lásku a moje milosrdenství?

I další Ježíšovy otázky jsou zajímavé a naše odpovědi na ně by možná byly ještě zajímavější: Rozuměli jste tomu? Co chceš, abych pro tebe učinil? Za koho mne pokládáte vy? Miluješ mne? Miluješ mne více než tito?

–smer–

INFORMACE Z FARNOSTI HUSOVICE

Pořad bohoslužeb

Od září se vrací pořad bohoslužeb ve všední dny do pořadu školního roku.

Pondělí:		18.00	
Úterý:		18.00	
Středa:	7.00	17.00	
Čtvrtek:	7.00	18.00	
Pátek:	7.00	18.00	
Sobota:	8.00	18.00	
Neděle:	8.00	10.00	18.00

Půl hodiny před každou večerní mší je modlitba sv. růžence se začátkem v 17.30 (mimo středy). Na každý den je jiný úmysl. V pondělí za rodiny farnosti, v úterý za nemocné a trpící, ve čtvrtek za mládež a v pátek za zemřelé a dobrodince. Kdo máte čas a můžete přijít do kostela již na modlitbu sv. růžence, tak prosím přijďte. Věnujte aspoň chvíli ze svého času Bohu.

Plán akcí

2. listopad 2015

V pondělí 2. listopadu po večerní mši sv. vyjde průvod od kostela na bývalý husovický hřbitov s modlitbou za zemřelé.

8. listopad 2015

V neděli 8. listopadu proběhne v naší farnosti dobročinná akce „Dar lásky“. Výtěžek půjde na potřeby farnosti.

11. listopad 2015

Ve středu 11. listopadu po večerní mši sv. se můžou děti těšit na lampionový svatomartinský průvod.

28. listopad 2015

V sobotu 28. listopadu se uskuteční společné vázání adventních věnců na faře.

29. listopad 2015

V neděli 29. listopadu se rozsvítí vánoční strom před kostelem.

INFORMACE Z FARNOSTI LESNÁ

Pořad bohoslužeb v DCBL

Pondělí, středa, pátek v 18.00.

Úterý, čtvrtek, sobota v 7.00.

Neděle v 7.30, 9.00, 10.30.

Plán akcí

4. říjen 2015

Neděle 4. října – vzpomínkový pořad k 11. výročí otevření Duchovního centra na Lesné.

Předběžný program: Při všech mších svatých vzpomenu tohoto výročí a další informace o přípravě stavby nového kostela na Lesné.

25. říjen 2015

Neděle 25. října v 10.30 – připomenutí patrocina (zasvěcení) husovické rodačky

Heleny Kafkové, tedy řádové sestry – mučednice blahoslavené Marie Restituty, patronky Duchovního centra Brno-Lesná.

7. listopad 2015

Sobota 7. listopadu – tradiční odpolední farní pouť do Křtin s návštěvou tamního hřbitova a nádherného barokního kostela, s aktivní účastí na slavnostní mši sv. v 16:30 hodin.

Dále připravujeme na měsíc listopad koncertní vystoupení kvalitní brněnské křesťanské skupiny Cesta (folk, spirituály, písně a capella).

Informace a podrobnosti o všech akcích přímo v DC nebo na webové stránce www.volny.cz/dcbl.

NOVÍ KANOVNÍCI V BRNĚ

Novými kanovníky Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně jmenoval brněnský biskup Vojtěch Cikrle **R. D. Mgr. Ing. Pavla Konzubla, Dr.** (*1965), faráře ve farnosti u katedrály sv. Petra a Pavla v Brně a člena Kněžské rady, **R. D. Mgr. Romana Kubína** (*1973), biskupského delegáta pro pastorační, církevní školství a vzdělávání v brněnské diecézi, člena Kněžské rady a rektora kostela sv. Michala v Brně, pověřeného duchovní péčí pro oblast církevní turistiky v brněnské diecézi.

Slavnostní instalace proběhne v brněnské katedrále ve čtvrtek **22. 10. 2015** v 17.30 hodin při mši, které bude předsedat biskup Vojtěch Cikrle.

Brněnská diecéze má dvě kapituly: Královskou stoliční kapitulou sv. Petra a Pavla v Brně, která byla založena 7. března 1296, a Význačnou kolegiátní kapitulou u svatého Václava v Mikulově, založenou 22. srpna 1625. „*Už po staletí se každé ráno v katedrální kapli na Petrově setkávají kanovníci královské kapituly a kněží z Petrova k modlitbám za celou diecézi a jejího biskupa. A tak si všichni lidé – věřící i nevěřící, mladí i starší, zdraví i nemocní – mohou říct: Dnes se za mne někdo modlil. Mnoho lidí to při vstupu do tohoto prostoru cítí...*“ říká brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

FARNÍ POUŤ DO HÁJKU

Kdy naposledy jste vstávali v sobotu v pět hodin?

Tak pro poutníky to bylo 5. září. V šest se totiž odjíždělo od husovického kostela do Hájků, kde se konala hlavní pouť ke svátku Narození Panny Marie.

Přijely dva autobusy, které nabraly poutníky v Soběšicích a Blažovicích a my jsme je až na pár míst zaplnili. Po cestě jsme se věnovali modlitbám, zpěvu, ale i sdílení a pozorování krajiny.

Náš pan řidič byl vnukem řezbáře husovického betléma a sklídl obdiv, jak mistrně se otáčel na hlavní ulici v Unhošti. Při druhé otočce v polích jsme nehleděli na dovednost, ale na hodinky a ocenili prozíravost plánu dostatečné časové rezervy, která jistě počítala i s blouděním.

A pak se objevil hájek, tedy vlastně Hájek. Lesík obehnaný zdí, dlouhá příjezdová cesta, vstupní brána a známé tváře. Radost, s jakou nás Filip vítal, byla nakažlivá a už

P. Vojtěch Kodet při promluvě v Hájků, sobota 5. 9. 2015

nás neopustila. Před klášterem byly roze-
stavěny stánky s občerstvením – kávou,
vínem, fast foodem a cukrovím a u nich
opět známé farní tváře. Takže jsme byli
doslova mezi svými. Navíc, kdo měl štěstí,
když se mírně rozevřel dav plynule se
táhnoucí kolem Ignáce, mohl se s ním
pozdravit, či dokonce prohodit pár slov.

V 11 hodin začínala mše sv. a celebrou
ji P. Vojtěch Kodet, který nás pohladil po
duši, některé uklidnil, jiné možná zneklid-
nil. Krásně nám vysvětlil, jak Bůh důklad-
ně a pečlivě připravoval narození Panny
Marie a stejně tak jejího syna, ale i naše
a také narození našich dětí. Ujistil nás, že
nikdo na světě není víc ani míň důležitý
a každému dal Bůh svou důstojnost. Ale
my to prý nechápeme hned – dlouho nám
to trvá... To je to, co většinu poutníků asi
pohladilo. A co nás mohlo zneklidnit? To,
čím je dnešní doba zvláštní, jaký máme
v mnohém usnadněný oproti dřívějšímu
životu a všechen ušetřený čas věnujeme
nesmyslům a různým lákadlům namísto
vztahům! Vyzval nás, abychom promýšle-
li, komu darujeme svůj čas.

Po bohoslužbě a litaních – duchovně
naplnění, jsme mohli nasytit i naše žalud-
ky připravenými dobrotami a také koupit
dárků přispět na drobné opravy kláštera
a prohlédnout si rozsáhlé prostory.

Klášter je unikátní svou Loretánskou
kaplí, která je nejstarší Loretou v Če-
chách.

Víc o historii by vám pověděl bratr
Justýn nebo v archivu ČT můžete shléd-
nout dokument ([www.ceskatelevize.cz/
porady/1185258379-cesty-viry/
214562215500003-tajemstvi-klastera-v-
hajku/](http://www.ceskatelevize.cz/porady/1185258379-cesty-viry/214562215500003-tajemstvi-klastera-v-hajku/)).

Adorace vedená br. Vianneyem a jeho
osobní rozloučení podáním ruky v auto-
buse, umocnilo všechny duchovní pro-
žitky, sympatie k Hájků a dojmy z této
pouti.

Pak už následovala veselá cesta domů,
při které jsme mírně zakusili, co to zname-
ná „jezdí jako Širón“, ale díky Panně Marii
a její ochraně jsme se v pořádku vrátili.

-RREV-

OTEVŘENÍ FARNÍ KAVÁRNY V HUSOVICÍCH

Římskokatolická farnost Brno-Husovice
si vás dovoluje pozvat na první setkání
farníků do nově otevřené farní kavárny.
Setkání se bude konat jednou měsíčně po
nedělní (desáté) mši svaté, a to vždy od 11
do 12 hodin.

Naše pravidelná setkávání zahájíme
4. 10. 2015 v 11 hodin. Než stát venku

před kostelem, přijďte na faru si povyklá-
dat v příjemném prostředí kavárny. Těšit
se můžete na výbornou kávu, čaj, domácí
zákusky nebo ochutnávku vín.

O dalším setkání ve farní kavárně se
dozvíte v ohláškách, v Srdíčku a na strán-
kách farnosti Husovice.

Srdečně vás zvou a těší se na vás

Radka, Elen, Veronika

NOC KOSTELŮ V HUSOVICÍCH

Je sobota 30. května 2015 a máme za sebou zdařile zvládnutou Noc kostelů. Letos jsem byla tak nadšená, že jsem hned usedla k počítači a začala hledat něco z její historie u nás.

Noc kostelů v Husovicích se poprvé konala v roce 2009 a na její organizaci se podíleli mezi jinými i manželé Doleželovi. Naše farnost si pro návštěvníky připravila mimo jiné i výstavu obrazů tehdy ještě žijícího malíře a kněze Stanislava Weigela. Podrobnější programy se dají pro každý ročník dohledat na internetu. V roce 2010 byl připraven zajímavý program pro děti, v roce 2011 se v našem kostele konal pěvecký recitál tehdy ještě posluchače JAMU Petra Karase a shlédli jsme divadelní představení „Pořádek musí být“, kde účinkoval Kakadu a spol. – divadlo HOPRKA. V roce 2012 se naše farnost k pořádání Noci kostelů nepřipojila. S otcem Ignácem, který byl v té době v Husovicích duchovním správcem, jsme se domluvili, že alespoň umožníme těm, kteří se k nám i přesto vydají, nahlédnout do kostela. Návštěvníky jsme přivítali v mírném příšeří a tichu. K našemu údivu se k nám do Husovic dostavilo odhadem 250 lidí a tak jsme měli plné ruce práce se jim věnovat. Také bratr Justýn s námi zůstal v kostele a přítomným dal možnost proniknout do tajů sakristie. Řeknete si, že 250 lidí, to nic není, ale my jsme se snažili s každým pohovořit a díky vlídnému slovu, kterého se jim od otce Ignáce dostalo, odcházeli obohaceni nejen krásou našeho kostela ale i duchovním slovem. Na naši otázku, proč se k nám vydali,

i když jsme se do Noci kostelů nezapojili a nemohli nás najít v letošní brožůře, jsme se dozvěděli, že někteří chodí s brožůrkou z předchozích let... O to větší jsme měli s bratry radost, když jsme ve 23:50 kostel zamkli a šli docela vyčerpaní domů.

V roce 2013 jsme se k Noci kostelů připojili a na farní radě se začalo živě diskutovat o programu. Velký důraz se kladl na zpřístupnění většiny prostor kostela. Návštěvníci si tedy mohli projít nejen kostel a sakristii, ale i prostor u varhan, půdu nad presbytářem a dále byla možnost vystoupat na věž až k pěti zvonům. Samozřejmě nechybělo uprostřed kostela zářící srdce ze svíček, které každoročně ozvláštní atmosféru a někteří se k nám v pozdních hodinách vracejí jen proto, aby si toto zářící srdce mohli v plné kráse vyfotit. V roce 2014 to bylo už druhým rokem, co jsme se o průběh Noci kostelů starali s více dobrovolníky. Do programu jsme zařadili varhanní koncert paní Karasové a třicetiminutový koncert mužského pěveckého sboru Moravan. Ovšem, co bylo úžasné, návštěvníci si mohli prohlédnout poprvé kapli sv. Anny, kde velice pěkně povykládal o historii Filip V. V letošním roce ze mě udělali koordinátorku Noci kostelů, jak jsem se dozvěděla z ohlášek. Je velice prima, když vyzvete lidi ke spolupráci a oni se vám opravdu přihlásí. Bez dobrovolníků by nebylo možné konání Noci kostelů zajistit. I touto cestou moc děkuji všem, kteří přidali ruku k dílu. Spolu jsme letos přivítali 856 návštěvníků. Když si uvědomíme, že jsme okrajová

farnost Brna a ještě k tomu od městské hromadné dopravy musí lidé ujít pěkný kousek pěšky, je úžasné, že náš kostel stále přitahuje nové návštěvníky. Letos jsme si poslechli varhanní skladby v provedení paní Karasové, třicetiminutové pásmo ženského pěveckého sboru Moravských

učitelek a velice kladně hodnocené varhanní improvizace, kterými zpříjemňoval lidem návštěvu kostela Jirka Pavelka.

Nebojte se za námi přijít s novými nápady nebo nabídkou pomoci. Příští rok se na Noc kostelů těš!

Petra

JÁ A MOJE LETNÍ TÁBORY...

A že jich bylo, kterých jsem se zúčastnila – tenisový, golfový, taneční, se zdravotníky, s koňmi nebo jazykový. Už jejich název napovídá, co se na nich asi dělalo.

Ale tyto prázdniny mě čekal tábor, který mě podle názvu tak trochu děsil: „husovický farní tábor“. No, co si pod tím mám představit, co tam asi budeme dělat? Snad se nebudeme stále jen modlit a chodit do kostela – fuuhaa!!!

No, takové mě napadaly myšlenky, ale

protože se má zkusit všechno, tak jsem do toho šla a doma budou spokojeni.

A výsledek? Farní tábor 2015 – nejlepší tábor, na kterém jsem kdy byla. A proč?

Protože program byl tak nabitý různými hrami, že jsme se ani chvíli nenudili. Vedoucí i kuchař se o nás vzorně starali a vládla super nálada.

A kdo tomu nevěří, tak ať se příští rok přesvědčí sám a jede s námi na „Farní tábor 2016“.

Karolína K. – tercié

Zahájení farního tábora v Černé Hoře

I KDYŽ SPÍ, JE S NÁMI

Poslední červnový den zachmuřeně předával žezlo prázdninám, které v řadě škol teprve měly začínat, byť to letos bylo s nimi všelijaké, protože některé školy končily již v pátek 26. 6. 2015. Možná proto i nebe bylo váhavé zda dál nechat svítit slunce nebo dát prostor bouřkově tmavým mrakům, které se kupily i nad husovickým kostelem právě ve chvíli, kdy P. Dominik připomínal Ježíše spícího v loďce navzdory bouři. Zatímco učedníci mají strach, naléhavě ho budí a podivují se nad jeho klidem v dramatické situaci.

Mlčící Bůh, vysvětloval P. Dominik, je zkušenost, na kterou dříve nebo později narazí každý. Zdá se, že neslyší, neodpovídá. Proto je pro nás zkušenost Božího mlčení na Genezaretském jezeře tak důležitá. Na tu cestu se apoštolové nedali z vlastního rozhodnutí, ale na Ježíšův pokyn. Je to jeho cesta a On je na ní přítomen, přestože mlčí a dokonce spí. To jsou dvě podstatné skutečnosti. Učedníci nejsou v naprosté prázdnotě. Nejsou bez jistoty, že On se o ně zajímá, vždyť je

s nimi a jde o jeho cestu, na kterou se vydali. V situaci bez odezvy ze strany Boží, pokud do ní jdeme s vědomím jeho vůle a byli jsme schopni rozpoznat jeho plán a věříme, že On na takové cestě nikdy nepouští, pak pro nás není tolik důležité, že mlčí. Bývá to znamením, že není třeba už nic říkat, protože učedníci a také my jsme na správné cestě a na správném místě i když kolem zuří bouře. Nutné je uchovat si uvnitř tento vzácný mír s hlubokým vědomím, že jdeme cestou, kterou nám ukázal Pán a my jsme udělali všechno, co jsme udělat měli, pozvali jsme ho na loď a řekli mu o pomoc. To nám stačí k tomu, abychom spoléhali na něho, že má situaci ve svých rukou a až přijde čas, tak se projeví, k čemu s námi směřuje. Naučme se klidné důvěře založené na jeho přítomnosti bez ohledu na to, co se děje kolem nás.

V této chvíli se měl zvenčí ozvat rachot hromu a bubnování lijáku, ale nakonec spadlo jen pár kapek. Přesto lidé z kostela vycházeli připraveni i na běsnění bouře.

Jarka Cýrusová

INSPIRACE

Dominik právě nastoupil do autobusu a vzápětí zahlédl kamaráda Vojtu. Otočil se zpátky ke dveřím a rychle vyběhl ven. Těsně za ním se dveře zavřely jako v dobrodružném filmu. Podařilo se mu Vojtu dostihnout a chystal se mu s nadšením vyprávět o zážitcích z prázdnin, všiml si však Vojtovy rozmrzelosti. „Čau, řešiš

problém?“ pozdravil ho. Vojta se na něj překvapeně podíval. „Čau, to je to na mně tak vidět? Prostě jsem ve škole za trapáka, že chodím do nábožka. Hlavně jeden kluk, co vyhrává olympiády z fyziky, se mi posmívá.“

„Vážně? Pak nechápu, že zrovna on,“ podivil se Dominik.

„Jak to myslíš, že zrovna on?“ zajímal se Vojta.

„Včera jsem si četl o výzkumu tvaru sovích křídel na Universitě v Cambridgi při návrhu nového designu listů rotorů větrných elektráren. Podle sov navrhuji nové vnější pláště, které výrazně snižují hlučnost, aniž by negativně ovlivnily aerodynamické schopnosti. Je to použitelné i na ventilátory a vrtule malých osobních letadel. Vědci se inspiroují z přírody, která je daleko napřed a já žasnu nad vírou toho

kluka, že všechny tyhle geniální věci považuje za pouhou náhodu a přírodní vývoj. Zato jsem rád, že se máme u Boha stále čím inspirovat, nejen při vývoji elektráren, je inspirací pro celý život.“

Vojta pookřál: „Kouknu se na ty sovy na internetu, abych víc rozuměl, jak se k tichosti dopracovávají, díky. Jdeš dnes na hřiště?“

Dominik přikývl: „Jdu, a do nábožka taky.“

Jarka Cýrusová

POZVÁNKA DO ORLA-HUSOVICE

Zdravím nejen všechny orly, orlice a orlíčata, ale také ostatní příznivce sportu a dobré nálady. Chci vás pozvat do naší orlovný, kde lze kromě cvičení také pořádat svatby, narozeniny, křtiny, pohřby,

školení a workshopy... K dispozici máme kompletní catering, nově i vlastní skákací hrad. Kapacita sálu je zhruba 150 osob. Neváhejte a přijďte.

Sportu zdar!

Standa Kselík, starosta

ZUMBA®
kids

tanečně-pohybový kroužek
pro děti - pololetní

úterý 16:00 – 17:00
děti 5-8 let

úterý 17:15 – 18:15
děti 9-12 let

Orel Husovice, Vranovská 93, Brno

Kontakty a přihlášky:
Eva Kotasová 608 83 23 13
eva@chodec.com www.chodec.com

Klub Míša Kulička a jednota Orel Husovice vás
srdečně zve již čtvrtým rokem na:

Cvičení pro děti

Pohybové aktivity jsou určeny pro malé děti od 2 let
i předškoláky v doprovodu svých rodičů.

Cvičení probíhá **každý čtvrtek od 10:00** hodin
v Orlovně na ul. Vranovská 93 v Husovicích.

Začínáme 10. září! První lekce zdarma!!!

Více informací naleznete na stránkách
www.klub.malomerice.cz nebo na tel.:604 383 292

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice, Soběšice a Lesná

Vychází se souhlasem duchovních správců.

Kontaktní adresa: Římsko-katolická farnost Brno-Husovice, Vranovská 103, 614 00 Brno,

e-mail: Srdicko.Husovice@seznam.cz <http://www.farnost-husovice.cz>

Odpovědný redaktor: Daniel Kummer

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farností. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 17. 9. 2015, uzávěrka příštího čísla je 23. 10. 2015.